

eul_wid: rye-an

Θεμίστιος ὁ Εὐφραδῆς · Themistius the Philosopher

On the Names of the King and the Consul

〈Περὶ τῶν ὀνομάτων τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ ὑπάτου〉

Period: Ὀψιμαρχία Late Antique

Dialect: Ἀττικίζουσα Atticizing

Domain: Φιλοσοφία Philosophy

Format: Λόγος Oration

Affiliation: Eclectic

- τ 1 〈ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΥΠΑΤΟΥ〉 Ἀριστόξενος ὁ μουσικὸς
θηλυνομένην ἤδη τὴν μουσικὴν ἐπειράτο ἀναρρωνύναι, αὐτὸς τε ἀγαπῶν τὰ ἀνδρικώτερα
τῶν κρουμάτων καὶ τοὺς μαθητὰς ἐπικελεύων τοῦ μαλθακοῦ ἀφεμένους φιλεργεῖν τὸ
ἄρρενωπὸν ἐν τοῖς μέλεσιν. ^[5]
- 364 b ἐπειδὴ οὖν τις ἤρετο αὐτὸν τῶν συνήθων, τί δ' ἂν μοι γένοιτο πλεον ὑπεριδόντι μὲν τῆς νέας
καὶ ἐπιτερποῦς ἀοιδῆς, τὴν δὲ παλαιὰν διαπονήσαντι; ἄση, φησί, σπανιώτερος ἐν τοῖς θεάτροις
ὥς οὐχ οἶόν τε ὃν πλήθει τε ἅμα ἄρεστόν εἶναι καὶ ἀρχαῖον τὴν ἐπιστήμην.
- 364 c Ἀριστόξενος μὲν οὖν, καὶ ταῦτα ἐπιτήδευσιν μετιῶν δημοτικὴν, παρ' οὐδὲν ἐποιεῖτο δήμου καὶ
ὄχλου ὑπεροψίαν, καὶ εἰ μὴ ὑπάρχοι ἅμα τοῖς τε νόμοις τῆς τέχνης ἐμμένειν καὶ τοῖς πολλοῖς
ἄδειν κεχαρισμένα, τὴν τέχνην εἴλετο ἀντὶ τῆς φιλανθρωπίας. ἐγὼ δὲ ἀνθ' ὅτου προοίμιον
ἐποίησάμην τὴν Ἀριστοξένου ἀπόκρισιν; ἐνεθυμήθην κατ' ἐμαυτόν, ὧ φίλοι Ἕλληνες, ἐξ ὅτου
πρὸς ὑμᾶς ἐπὶ συνουσίᾳ λόγων δευρὶ ἀφικόμεν, καὶ ὑπώπτειν ὅτι με ἐρήσεσθε τὴν αἰτίαν,
τυχὸν μὲν ἅπαντες, τυχὸν δὲ καὶ οὐδεὶς· ἐμοὶ δὲ ἀποκριτέον ὅτι ἐγὼ, φίλοι ἐταῖροι, φιλῶ μὲν
ὑμᾶς καὶ περὶ πλείστου ποιοῦμαι, καὶ ἥδιστα ἂν καὶ ὅσαι ἡμέραι διαλεγοίμην ἀθρόως ὑμῖν
συγκαθημένοις· ἦν μέντοι ἀγαπῶ ἐπιστήμην, οὐ πάνυ ἀσμενίζει τὰ θέατρα· οὐ γὰρ θέλει εἶναι
λίαν ἡδεῖα καὶ πρὸς ἡδονὴν λέγειν ἅττα ἂν λέγη, ὥστε καὶ τιτρώσκει ἐνίοτε τοὺς ἀκροωμένους
καὶ ὀδυνᾷ καὶ ἀποπέμπει κατηφεστέρους ποιήσασα ἐκ τῆς συνουσίας. ^[5]
- 364 d ὅταν γὰρ ἀφίκηται μὲν τις ἐπὶ τὸν σύλλογον ὑψηλόφρων τε καὶ γεγανωμένος, ἐπειδὴ πολλὰς
μὲν κέκτηται οἰκίας, πολλοὺς δὲ ἀγρούς, πολλὰς δὲ ἀγέλας οὐ μόνον προβάτων καὶ ἵππων,
ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπων, σιτεῖται δὲ ἐκ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάττης καὶ τοῦ ἀέρος ἀγεῖρων τὴν
εὐπάθειαν, ἡ πόλις δὲ αὐτὴ ἡ βασιλεύουσα περιβλέπη αὐτὸν ἐν ταῖς ἀγυαῖς καὶ ἐπικροτῇ
φανέντι καὶ ἐπιβοᾷ ἄλλος ἄλλοθεν εὐδαίμονα καὶ ὄλβιον καὶ μακάριον, ὅταν ταῦτα ὑπὸ τῶν
πολλῶν πεπεισμένος ἀφίκηται ἐπὶ τὸν σύλλογον, λαβοῦσα δ' αὐτὸν ἡ φιλοσοφία ὑπὸ τῶν
λόγων μεταδιδάξη οὐ χαλεπῶς, εἰ μὴ παντάπασιν εἴη διεφθαρμένος, δῆλον ὅτι ἐξαπατῶσιν
αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ πρότερον ἐξηπατημένοι. ^[5]
- 365 b οὐ γὰρ ἐν ἀργύρῳ τὸ εὐδαίμον καὶ μακάριον οὐδὲ ἐν ποτοῖς καὶ σιτίοις, ὧν τὰ ταμιεῖα
ἐμπεπλησμένα καὶ βεβυσμένους τοὺς θησαυροὺς πολλοὶ κεκτημένοι οἰμώζουσι μᾶλλον τῶν ἐν
ταῖς ὁδοῖς ἐρριμμένων. ἢ οὐκ ἀκούετε τοῦ Μενέλεω τοῦ βασιλέως τῆς Σπάρτης, ᾧ χρυσοῖ μὲν

ἦσαν οἱ τοῖχοι, χρυσοῦς δὲ ἐπὶ τῶν τοίχων ὁ ὄροφος, ἡλέκτρον δὲ ἔλαμπεν ἡ αὐλή, ὁ δὲ ἄργυρος τὸ ἀτιμότατον ἦν τῶν κτημάτων; οὐκ ἀκούετε ἐκείνου ὀδυρομένου, ὡς οὔτι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω οὐδ' ἐπιτερόμενος; καὶ τί πλέον ἐπιζητεῖς, ὦ μακάριε, οἰκῶν μὲν χρυσοῦν οἰκίαν, συνοικῶν δὲ τῇ καλλίστῃ τῶν γυναικῶν, γαμβρὸς δὲ τοῦ Διὸς νενομισμένος, ἄρχων δὲ τῆς μεγάλης Λακεδαιμόνος; τῷ γὰρ ὄντι, ὅποσους ἡ τύχη παραγίνεται, ἄνευ τῆς τέχνης οὐκ ἔχει τοσαύτη παραγίνεσθαι ὥστε μὴ ἐπιδεῆς νομισθῆναι. ^[5]

- 365 d οὐκ ἄρα ἐν κτήσει ἀμέτρῳ, ἀλλὰ ψυχῇ ἐμμέτρῳ τὸ ὄλβιον εἶναι καὶ ἐν τῷ πεπαιδευθῆναι παιδείαν, ἥς τοῦτο ἔργον, τὰ τῆς ψυχῆς ἀγαθὰ τοῦ κεκτημένου ποιῆσαι· ὅσῳ γὰρ τὰ ὄργανα σφαλερώτερα, τοσούτῳ ἀκριβεστέρας δεῖ ἐπιστήμης. Ταῦτ' οὖν ὅταν λέγῃ φιλοσοφία καὶ ἀφαιρῇται ἀνθρώπου ἦν πάντῳ ὥτεο ἔχειν εὐδαιμονίαν, καὶ τοῦνομα αὐτὸ τοῦτο πρὸς τί ἐπισκοπῇ καὶ ἐξετάζῃ, ὡς παρὰ τὸ εὖ τὸν δαίμονα ἔχειν, ὃ ἐστὶ τὴν ψυχὴν, ἢ παρὰ τὴν δημοσύνην καὶ τὴν ἐπιστήμην, ἄρα οὐκ ἀνιῶμεν εὖ μάλα αὐτὸν ἐκείνον, ἅμα δὲ οὐδέν τι μεῖον καὶ τοὺς τοῦνομα αὐτῷ δωρουμένους; καὶ καθέζονται ἀγανακτοῦντες καὶ δυσχερῶς ἀκροώμενοι, εἰ μὴ ἐξέσται αὐτοῖς χαρίζεσθαι τὰ ῥήματα ἐπ' ἐξουσίας, ἀλλὰ ἀφαιρεῖσθαι τις αὐτοὺς ἐπιχειρήσει ταύτης τῆς ἀδείας, καὶ ταῦτα εἰς ὧν πολλοὺς καὶ ἰσχνὸς τὴν φωνήν, ἂν οὕτω τύχῃ, μέγα κεκραγότας καὶ ἀνέχονται ἀναπτύσσοντος καὶ ἀνακαθαίροντος τὰς φωνάς καὶ ἐξηγουμένου ἕκαστον ὄνομα, ὥσπερ οἱ γενεαλόγοι, ὅθεν μὲν αὐτῷ ἡ γένεσις ἢ ἀνέκαθεν καὶ πρὸς ἣν δὴ τίνα αἰτίαν ὑπὸ τῶν πάλαι πατέρων καὶ γεννητόρων ξυνεζύγῃ ἐπὶ τῷδε τῷ πράγματι, ὅπως δὲ ὕστερον ὑπὸ τοῦ χρόνου μετερρῦν ἐπ' ἄλλ' ἄττα οὐδὲν ἐοικότα. ^[5]
- 366 b "Ὅν οὖν μὴ καὶ ὑμεῖς τὰ αὐτὰ ὑπομένετε καὶ ἀνιῶν ἐγὼ συνεχῶς ἄνδρας φίλους τε καὶ συνηκόους οὐδὲν δεόμενος, οἰκουρῶ τὰ πολλὰ ἔνδον καὶ ἐμαυτῷ, φασί, καὶ ταῖς Μούσαις ἄδω καὶ ἐργάζομαι τὴν μουσικὴν.
- 366 c νεανίσκοι δὲ οὗτοι ὅποσοιοῦν ἀποχρώντως μοι καὶ ἱκανῶς ἡσυχῇ ὑπακούοντες ἀντὶ μυρίων ἐξαλλομένων καὶ ἐκβοώντων. Μὴ θαυμάζετε οὖν, εἰ Πλάτωνι συνὼν τῷ θεσπεσίῳ καὶ Ἀριστοτέλει συνδιαιτώμενος, Ὀμήρου δὲ ἔχων δυσάπαλλάκτως, οὐ θαμίζω ὑμῖν ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ τοὺς συλλόγους, ἀνάγκη γὰρ ἢ ἐκείνοις προσέχοντα ἀφαιρεῖσθαι ὑμῶν τὴν ἐπὶ τοῖς ῥήμασιν ἐξουσίαν, ἢ συγχωροῦντα ἀνεξετάστους ὑμῖν τὰς φωνάς, παραλύειν τὰ τῶν πατέρων νομοθετήματα. ^[5]
- 366 d ἐπεὶ καὶ νῦν ἐὰν μὴ πρὸ τοῦ λόγου ὁμολογήσητε μὴ χαλεπανεῖν μηδὲ θορυβῆσιν, εἰ ἀποπειρώμην τινῶν ὀνομάτων λίαν περιβοήτων καὶ εὐδοκίμων, καὶ δεικνύοιμι αὐτῶν τὴν γνῶμην, καθ' ἣντινα ἐξ ἀρχῆς τῇ διαλέκτῳ ἐπεφοίτησε τῇ Ἑλληνίδι, ἔπειθ' ὅτι οἱ πολλοὶ αὐτὰ τῶν κτησαμένων ψευδῶς καὶ πρὸς οὐδένα λόγον περιηνέγκαντο· ἐὰν μὴ συμβῇτέ μοι ἀτρέμα τοῦ λόγου ἀνέξεσθαι, ἕως ἂν ξυμπεράνηται ὁ προαιρεῖται, ἅπειμι ὑμᾶς καταλιπὼν τοσούτους ἀθρόους, οὐδὲν φροντίσας ὅτι ἦκετε ὑπ' ἐμοῦ παρακεκλημένοι. ^[5]
- 367 a ἦκετε γὰρ δήπου ὧν ἐγὼ βούλομαι ἀκουσόμενοι, οὐχ ἃ ὑμεῖς ἐπιζητεῖτε. οὐδὲ γὰρ τοὺς ἐστιάτορας ἀπαναγκάζουσιν οἱ δεξιώτεροι τῶν δαιτυμόνων ἄλλ' ἄττα παραφέρειν ἐπὶ τὴν θοίνην ἢ ὅσα ἂν εὐτρεπίσωνται. τί οὖν φατε; καρτερήσετε; ἢ πῶς ποιῶμεν; ἀκούετε δὴ μικρὸν ἄνωθεν· ἴσως γὰρ καὶ ῥάους ὑμᾶς ποιήσῃ τὸ προαύλιον τοῦ λόγου. Τὰ ὀνόματα τοῖς ἀνθρώποις ταῦτ' ὑπομένει πολλάκις ὅπερ καὶ τὰ νομίσματα, καὶ οὐ δύνανται ἴσον αἰετὸν ἅπαντα χρόνον οὐδὲ ὀπηλίκον τὴν ἀρχὴν ἐδυνήθη, ὥσπερ δὴ κάκεῖνα τὰ πρῶην, ἃ ἔναγχος ἐξελέηλαται τῆς ἀγορᾶς. ^[10]
- 367 b ἢ οὐ μέμνησθε ὡς αὐτίκα μὲν ἠνίκα τὸ πρῶτον ἐξεφοίτησε τῶν χαλκοτύπων, σεμνὸν τι χρῆμα ἦν καὶ μεγάλη ἡ δύναμις, καὶ πολλὰ ἂν ὀλίγου ἐπρίω; προῖδ' ὅν, καὶ ταῦτα ἐν οὐ πολλῷ χρόνῳ οὐδ' ἰσαριθμῶς, οὕτως ἀχρείως εἰς τὰ πωλητήρια ἀφικνεῖται. τοιοῦτον δὴ τι πέπονθεν

ἄντικρυς καὶ τὰ περικλεέστατα καὶ περιβοητότατα τῶν ὀνομάτων ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ὕπατος, τοῦτο δὴ τὸ ἀγαπητὸν ὅσα ἔτη ἢ διπλῇ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐπωνυμία. ^[5]

367 c καὶ ταῦτα προχειρισάμενος ὑμῖν ἤκει ὁ λόγος ἐκκαλύψαι τε καὶ ἐρμηνεῦσαι, ἐφ' ὅτου μόγις ἀνθρώπου ξυνέλθοι ἀληθινῶς καὶ ἄνευ θωπείας, καὶ ὅτι τούτῳ ἐντυχεῖν σπανιώτερον τῷ ἀνθρώπῳ ἢ τῷ φοίνικι τῷ ὀρνέῳ, ὃ λέγει Ἡρόδοτος ὁ μυθογράφος δι' ἐτῶν πεντακοσίων φαίνεσθαι Αἰγυπτίοις περὶ τὸν νεῶν **** ^[5]